DUŻA NOWELIZACJA KODEKSÓW KARNYCH

data uchwalenia – 5 listopada 2009
data wejścia w życie – 8 czerwca 2010

ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589)

ustawa objęła swoim zakresem rozwiązania **wynikające z 2 projektów rządowych oraz pojedyncze rozwiązania z 3 projektów poselskich (2 projekty PiS oraz projekt SLD)

Projekty rządowe:

- *projekt ustawy* o zmianie *ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw* (druk sejmowy nr 1394), którego podstawowymi celami było:

- **wyeliminowanie błędów i luk** w kodyfikacjach karnych będących rezultatem wcześniejszych nowelizacji,
- **dostosowanie przepisów do standardów konstytucyjnych** określonych w wyrokach Trybunału Konstytucyjnego oraz do **wymogów wynikających z członkostwa Polski** w Unii Europejskiej,
- **podniesienie efektywności kary ograniczenia wolności** oraz usprawnienie etapu wykonywania tej kary,
- poszerzenie możliwości stosowania warunkowego przedterminowego zwolnienia,
- **poszerzenie uprawnień pokrzywdzonego** oraz zakresu ochrony jego interesów w toku postępowania karnego,
- **wprowadzenie nowych typów przestępstw**, kryminalizujących coraz częściej występujące zachowania godzące w sferę wolności seksualnej oraz obyczajności, nieobjęte penalizacją na mocy obowiązującego stanu prawnego.

- *projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy o Policji* (druk sejmowy nr 1276), którego podstawowymi celami było:

- **zaostrzenie odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej popełniane wobec osób poniżej 15 roku życia** (gwałt pedofilski) **oraz wobec członków najbliżej rodziny** (gwałt kazirodczy),
- zwiększenie skuteczności działań podejmowanych wobec sprawców tego typu przestępstw poprzez **przymusowe poddanie ich terapii obniżającej popęd seksualny.**

Ponadto ustawa objęła swoim zakresem 3 poselskie projekty ustaw (druki nr 1288, 1289 oraz 1465).

Dzięki współdziałaniu Rządu w kształtowaniu normatywnej treści przepisów objętych tymi projektami wypracowano rozwiązania, które ostatecznie znalazły się w ustawie, czego przykładem jest choćby **wprowadzenie kryminalizacji propagandy tzw. „pozytywnej pedofilii"**, a zatem czynów polegających na publicznym propagowaniu lub pochwalaniu zachowań o charakterze pedofilskim (art. 200b k.k.).

ZMIANY W KODEKSIE KARNYM

I. USUNIĘCIE ISTOTNYCH BŁĘDÓW I LUK NORMATYWNYCH

1) WPROWADZENIE MOŻLIWOŚCI ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ NIELETNIEGO ZA ZGWAŁCENIE ZE SZCZEGÓLNYM OKRUCIEŃSTWEM

-usunięcie luki normatywnej będącej rezultatem nowelizacji Kodeksu karnego z 2005 r.
-dokonane poprzez **uzupełnienie katalogu czynów, zawartego w art. 10 § 2 k.k.**, za które nieletni, który w chwili czynu ukończył 15 lat, może odpowiadać karnie.

2) WPROWADZENIE PRZEPISU OKREŚLAJĄCEGO SPOSÓB ŁAGODZENIA KARY 25 LAT POZBAWIENIA WOLNOŚCI (W RAMACH NADZWYCZAJNEGO ZŁAGODZENIA KARY)

-usunięcie luki normatywnej będącej rezultatem nowelizacji Kodeksu karnego z 2005 r.
-zgodnie z nowym rozwiązaniem, w wypadku gdy czyn zagrożony jest co najmniej karą 25 lat pozbawienia wolności, stosując nadzwyczajne złagodzenie kary **sąd będzie musiał orzec karę nie krótszą niż 8 lat** pozbawienia wolności (od 8 do 15 lat).

II. OBRONA KONIECZNA – OBLIGATORYJNE NIEPODLEGANIE KARZE OSOBY ODPIERAJĄCEJ ZAMACH, W SYTUACJI PRZEKROCZENIA GRANIC OBRONY KONIECZNEJ POD WPŁYWEM STRACHU LUB WZBURZENIA

- **obecnie** w takiej sytuacji sąd stosuje **odstąpienie od wymierzenia kary**
- skutkuje to **koniecznością przeprowadzenia całego postępowania**, w tym sądowego, skierowania aktu oskarżenia przeciwko osobie broniącej się,
-konsekwencje:
-**stygmatyzacja osoby**, która przekroczyła granice obrony koniecznej,
-wydłużenie i podniesienie kosztów postępowania,
-odstąpienie od wymierzenia kary jest w sensie prawnym **równoznaczne ze skazaniem** (osoba, wobec której odstąpiono od wymierzenia kary, w rozumieniu prawa jest osobą skazaną za przestępstwo, a informacja o skazaniu podlega odnotowaniu w KRK);
-po wejściu zmian: **niepodleganie karze,** jako negatywna przesłanka procesu, uzasadniać będzie **odmowę wszczęcia postępowania albo jego umorzenie**

-nie będzie aktu oskarżenia i postępowania sądowego oraz łączących się z tym kosztów i stygmatyzacji
-osoba broniąca się będzie osobą niekaraną.

III. PODWYŻSZENIE WYSOKOŚCI GRZYWIEN

-nowelizacja **podwyższa grzywny**:

-samoistne oraz kumulatywne – **do 540 stawek** dziennych (obecnie – 360),

-akcesoryjne (orzekane obok kary pozbawienia wolności w zawieszeniu) – **do 270 stawek** (obecnie – 180),

-kumulatywna orzekana za przestępstwa gospodarcze – **do 3000 stawek** dziennych (obecnie – 2000).

-tym samym **możliwe będzie orzeczenia maksymalnie grzywien w kwocie**:

-samoistna i kumulatywna – **1.080.000 zł** (jeden milion osiemdziesiąt tysięcy) (obecnie – 720.000 zł),

-akcesoryjna – **540.000 zł** (obecnie – 360.000 zł),

-kumulatywna orzekana za przestępstwa gospodarcze – **6.000.000 zł** (sześć milionów) (obecnie – 4.000.000 zł).

IV. PODNIESIENIE EFEKTYWNOŚCI KARY OGRANICZENIA WOLNOŚCI

Zmiany polegają na:

-umożliwieniu wymierzenia kary ograniczenia wolności **w wymiarze do 2 lat**, zamiast kary pozbawienia wolności, **w ramach instytucji tzw. kary zamiennej** (obecnie – maksymalnie 1 rok);

-**szerokim określenie kręgu podmiotów**, w których może być przez skazanych wykonywana nieodpłatna kontrolowana praca na cele społeczne (nie tylko podmioty należące do samorządu lokalnego, ale także m.in. placówki pomocy społecznej oraz służby zdrowia oraz organizacje użyteczności publicznej);

-**zniesieniu** obciążającego podmiot zatrudniający **obowiązku ubezpieczenia** osób wykonujących wyznaczoną pracę **od następstw nieszczęśliwych wypadków** (koszty te zostaną pokryte przez Skarb Państwa);

-**ograniczenie czynności sądu** w zakresie organizowania oraz kontrolowania wykonania tej kary, i przekazanie w tym zakresie kompetencji **zawodowemu kuratorowi sądowemu;**

-**ograniczenie biurokratycznych obowiązków** obciążających podmiot zatrudniający, związanych z organizacją i dokumentowaniem pracy skazanego.

V. WZMOCNIENIE OCHRONY INTERESÓW POKRZYWDZONEGO

Dwie istotne zmiany:

1) znaczne rozszerzenie środka karnego w postaci nakładanego na sprawcę przestępstwa **obowiązku naprawienia szkody** (art. 46 k.k.)

-umożliwienie orzeczenia obowiązku **w razie skazania za jakiekolwiek przestępstwo**

-obecnie możliwe jedynie za 6 kategorii przestępstw: przeciwko życiu i zdrowiu, mieniu, obrotowi gospodarczemu, bezpieczeństwu
w komunikacji, prawom pracownika oraz środowisku,

-umożliwienie orzeczenia **również obowiązku zadośćuczynienia za krzywdę** (a więc za szkodę o charakterze niematerialnym)
-obecnie – jedynie za szkodę materialną,

-umożliwienie orzeczenia przez sąd obowiązku **również z urzędu**, pomimo braku wniosku osoby uprawnionej (np. z powodu nieporadności lub zastraszenia przez sprawcę)
-obecnie – jedynie na wniosek pokrzywdzonego lub prokuratora.

2) umożliwienie **pokrzywdzonemu umocowania w charakterze pełnomocnika również radcy prawnego** (obecnie pełnomocnikiem osoby fizycznej może być jedynie adwokat – art. 88 k.p.k.).

-rozwiązanie zwiększy dostęp do profesjonalnej pomocy dla pokrzywdzonego i powinno skutkować obniżeniem cen pomocy prawnej.

VI. POSZERZENIE MOŻLIWOŚCI STOSOWANIA WARUNKOWEGO PRZEDTERMINOWEGO ZWOLNIENIA

-rozwiązanie polega na **zniesieniu wymogu odbycia przez skazanego co najmniej 6 miesięcy kary** (w wypadku recydywistów – 1 roku), jako przesłanki ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie

-obecne rozwiązanie jest krytykowane, jako niesłusznie pogarszające sytuację osób skazanych na krótkoterminowe kary pozbawienia wolności (do 6 miesięcy), które w ogóle nie mogą korzystać z warunkowego zwolnienia.

VII. UMOŻLIWIENIE WYMIERZENIA KARY ŁĄCZNEJ 25 LAT POZBAWIENIA WOLNOŚCI W SYTUACJI, GDY ŻADNA Z KAR ŁĄCZONYCH NIE JEST TAK SUROWA

-rozwiązanie umożliwi wymierzenie kary łącznej 25 lat p.w., jeżeli suma kar łączonych wynosi 25 lat lub więcej, i co najmniej jedna z nich wynosi nie mniej niż 10 lat p.w.

-obecnie w takiej sytuacji maksymalny wymiar kary łącznej to 15 lat.

VIII. WPROWADZENIE OBLIGATORYJNEJ TERAPII SPRAWCÓW ZGWAŁCENIA PEDOFILSKIEGO ORAZ ZGWAŁCENIA KAZIRODCZEGO

-sprawca takiego czynu popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, po odbyciu kary pozbawienia wolności będzie **obowiązkowo kierowany na ambulatoryjną terapię albo umieszczany w zakładzie zamkniętym**, w celu przeprowadzenia takiej terapii;

-środek będzie **stosowany bezterminowo** (do momentu uchylenia lub istotnego zmniejszenia ryzyka powrotu skazanego do tego rodzaju przestępstwa),
-terapia będzie miała **charakter farmakologiczny** (leki obniżające popęd seksualny), będzie mogła być też **wzmacniana psychoterapią**,
-terapia farmakologiczna nie będzie stosowana w przypadku, gdy jej przeprowadzenie spowodowałoby poważne niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia skazanego,
-jeżeli skazany, wobec którego orzeczono środek w postaci leczenia ambulatoryjnego, będzie uchylał się od tego leczenia, **niezwłocznie zostanie zatrzymany i osadzony w zakładzie zamkniętym**.

IX. ZAOSTRZENIE ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA ZGWAŁCENIE PEDOFILSKIE I KAZIRODCZE

-rozwiązanie polega na wprowadzenie **dwóch nowych typów zbrodni** (kara od 3 do 15 lat p.w.):
-przestępstwa zgwałcenia osoby małoletniej poniżej 15 lat,
-przestępstwa zgwałcenia wstępnego, zstępnego, przysposobionego, przysposabiającego, brata lub siostry (art. 197 § 3 k.k.).

X. WPROWADZENIE NOWYCH TYPÓW PRZESTĘPSTW PRZECIWKO WOLNOŚCI, WOLNOŚCI SEKSUALNEJ I OBYCZAJNOŚCI

1) **kryminalizacja utrwalania wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej,** z użyciem w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępu oraz **rozpowszechniania wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody** (art. 191a § 1 k.k.),
-przestępstwo w rozdziale Kodeksu karnego grupującym przestępstwa przeciwko wolności,
-usuwa lukę normatywną, stanowiącą **rezultat rozwoju nowych technologii**, w szczególności sieci telekomunikacyjnych (nieograniczona możliwość rozpowszechniania takich utrwalonych treści),
-tego rodzaju rozpowszechnianie obecnie jest niekaralne, pomimo oczywistej karygodności, i może być wykorzystywane do retorsji lub szantażu.

2) **kryminalizacja dwóch postaci tzw. *groomingu*** - czyli nawiązywania przez Internet (lub inną sieć) kontaktu z dzieckiem w celu jego seksualnego wykorzystania
Nowy art. 200a k.k. zawierał będzie dwa nowe typy przestępstw:
-znamiona pierwszego z nich wypełniał będzie sprawca, który w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 197 § 3 pkt 2 (zgwałcenie pedofilskie) lub art. 200 (obcowanie płciowe z małoletnim poniżej 15 lat), jak również produkowania lub utrwalania treści pornograficznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej **nawiązuje kontakt z małoletnim poniżej lat 15, zmierzając, za pomocą wprowadzenia go w błąd**, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania sytuacji **albo przy użyciu groźby bezprawnej, do spotkania z nim**,

-ten typ przestępstwa zagrożony będzie karą pozbawienia wolności do lat 3 (art. 200a § 1 k.k.);

-odpowiedzialności za drugi typ przestępstwa podlegać będzie sprawca, który za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej **małoletniemu poniżej lat 15 składa propozycję** obcowania płciowego, poddania się lub wykonania innej czynności seksualnej lub udziału w produkowaniu lub utrwalaniu treści pornograficznych, **i zmierza do jej realizacji,**

-ten typ przestępstwa zagrożony będzie karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (art. 200a § 2 k.k.).

-wprowadzenie kryminalizacji *groomingu* pozwoli **dostosować prawo polskie w tym zakresie do postanowień Konwencji z Lanzarote** (*Konwencji Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach* seksualnych*)*, przyjętej przez Polskę w dniu 25 października 2007 r. (dotychczas nie ratyfikowanej),

-efektywność zwalczania *groomingu* zostanie wzmocniona **możliwością stosowania**
w odniesieniu do takich czynów kontroli operacyjnej (nowelizacja art. 19a ustawy o Policji).

3) kryminalizacja **publicznego propagowania lub pochwalania zachowań o charakterze pedofilskim**

-nowy art. 200b k.k. przewiduje za tego rodzaju przestępstwo karę grzywny, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2,

-propozycja pochodziła z projektów poselskich (druk nr 1289 oraz nr 1465),

-propozycja w trakcie prac w Sejmie zyskała poparcie Rządu.

XI. ZMIANY ODNOSZĄCE SIĘ DO PROBLEMATYKI ZNIESŁAWIENIA

Zmiany polegają na:

1) **zniesieniu kary pozbawienia wolności za podstawowy typ** przestępstwa zniesławienia;

2) **obniżeniu do 1 roku kary pozbawienia wolności za kwalifikowany typ** tego przestępstwa (zniesławienie dokonane za pomocą środków masowego komunikowania; obecnie – do 2 lat);

3) **modyfikacji kontratypu dozwolonej krytyki**, określonego w art. 213 § 2 k.k.)

-dla legalizacji zarzutu dotyczącego postępowania osoby pełniącej funkcję publiczną wystarczająca będzie **prawdziwość zarzutu**,

-zmiana dostosowuje prawo do zakresowego wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2008 r., sygn. akt SK 43/05.

ZMIANY W KODEKSIE POSTĘPOWANIA KARNEGO

I. REKONSTRUKCJA TRYBU PRZYSPIESZONEGO

Najważniejsze zmiany:

1) **rezygnacja z obligatoryjnego zatrzymania i przymusowego doprowadzenia** sprawcy do sądu

-będzie możliwa rezygnacja z zatrzymania i doprowadzenia sprawcy, a zamiast tego zostanie on wezwany do stawiennictwa w sądzie w wyznaczonym terminie (nie później niż 72 godziny od chwili oddania sprawcy w ręce Policji),

-niestawiennictwo oskarżonego nie wstrzyma postępowania – sąd wyda wyrok pod jego nieobecność;

2) **rezygnacja z obligatoryjnego przesłuchania podejrzanego przez prokuratora** przed skierowaniem do sądu wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu przyspieszonym

-przesłuchanie będzie wymagane jedynie wtedy, gdy zachodzić będą podstawy do wystąpienia z wnioskiem o skazanie bez rozprawy (art. 335 k.p.k.) albo gdy podejrzany zgłosi wniosek o dobrowolne poddanie karze (art. 387 k.p.k.),

-rozwiązanie wychodzi **naprzeciw postulatom praktyków**, wskazujących na niecelowość każdorazowego przesłuchania podejrzanego przez prokuratora, w sytuacjach gdy wcześniej został on już przesłuchany przez funkcjonariusza Policji.

3) **rezygnacja z obligatoryjnej obrony przed sądem**

-oskarżony będzie mógł wnosić o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu na ogólnych zasadach (w szczególności na podstawie tzw. prawa ubogich),

-zostaną **obniżone koszty postępowania** przyspieszonego, ponoszone zarówno przez Skarb Państwa, jak i oskarżonych (od których, w wypadku skazania, koszty wynagrodzenia obrońcy powinny zostać – co do zasady – zasądzone jako element kosztów procesu).

4) **wprowadzenie możliwości** zastosowania instytucji tzw. **skazania bez rozprawy** (art. 335 k.p.k.)

-dotychczas w postępowaniu przyspieszonym możliwe było jedynie zastosowanie instytucji tzw. dobrowolnego poddania karze (art. 387 k.p.k.).

5) **wprowadzenie możliwości kilkukrotnego przerywania rozprawy** prowadzonej w trybie przyspieszonym, w ramach okresu 14 dni

-dotychczas możliwe było dokonanie w tym okresie tylko jednej przerwy w rozprawie.

II. ZMIANY W ZAKRESIE DOZORU (ŚRODKA ZAPOBIEGAWCZEGO)

Zmiany polegają na:

1) wskazaniu w przepisie, że w ramach dozoru można na oskarżonego nałożyć **zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym** lub innymi osobami oraz **zakaz przebywania w określonych miejscach** (art. 275 § 2 k.p.k.),
2) **przeniesieniu do k.p.k. tzw. dozoru warunkowego (**obecnie określonego w art. 14 *ustawy z 25 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*)

-ponadto dozór taki będzie mógł zastosować również prokurator (obecnie – jedynie sąd),
-zmiana powinna prowadzić do **szerszego stosowania dozoru warunkowego**, to zaś może skutkować zmniejszeniem się liczby tymczasowych aresztowań.

III. ZMIANY W ZAKRESIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU ARESZTOWANIA

-zmiany przepisów dotyczących europejskiego nakazu aresztowania (rozdziały 65a
i 65b k.p.k.), uwzględniające *zalecenia zawarte w Raporcie Komisji Europejskiej oceniającym implementację do prawa wewnętrznego Decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej z dnia 13 czerwca 2001 r. – o europejskim nakazie aresztowania i procedurach przekazania między państwami członkowskimi europejskiego nakazu aresztowania (2002/584/JHA)*

-**zmiany te polegają m.in. na:**
- rozszerzeniu możliwości wydania przez sąd ENA również na sytuacje, kiedy **przestępstwo zostało popełnione poza terytorium RP**,
- wprowadzeniu możliwość wydania ENA przez sąd w odniesieniu do spraw będących w toku postępowania sądowego i wykonawczego, **także *ex officio***
- rozszerzeniu możliwość wydania ENA przez sąd na sytuacje, gdy **istnieje jedynie prawdopodobieństwo, że osoba ścigana może przebywać na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej** (art. 607d § 1 k.p.k.).

IV. ZMIANY WYKONUJĄCE WYROKI TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

1) poddanie **kontroli sądowej** postanowień w przedmiocie **dowodów rzeczowych** oraz postanowień dotyczących **przeszukania i zatrzymania rzeczy**, jak również czynności prokuratora w tym zakresie (art. 236 k.p.k.)

-kontrola ta będzie realizowana przez sąd rejonowy, w którego okręgu toczy się postępowanie,
-obowiązujący stan prawny przewiduje w takich wypadkach jedynie kontrolę prokuratora nadrzędnego, realizowaną w drodze zażalenia wniesionego przez osobę, której prawa zostały naruszone,
-przepis art. 236 § 2 k.p.k. w obowiązującym brzmieniu został wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. K 38/07, uznany za niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji.

2) uzupełnienie art. 247 § 1 k.p.k. polegające na **określeniu przesłanek** dopuszczalności zarządzenia **zatrzymania i przymusowego doprowadzenia osoby podejrzanej** przez prokuratora

Przesłanki, o których mowa powyżej, to:
– uzasadniona obawa, że osoba podejrzana nie stawi się na wezwanie w celu przeprowadzenia czynności procesowej,
– uzasadniona obawa, że osoba podejrzana w inny bezprawny sposób będzie utrudniała przeprowadzenie czynności procesowej,

– potrzeba niezwłocznego zastosowania środka zapobiegawczego;
-dostosowanie brzmienia przepisu do standardu konstytucyjnego wyznaczonego przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 5 lutego 2008 r. w sprawie sygn. akt K 34/06, w którym Trybunał orzekł, że przepis art. 247 § 1 k.p.k. jest niezgodny z art. 41 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

ZMIANY W KODEKSIE KARNYM WYKONAWCZYM

UNORMOWANIE PRZESŁANEK ODMOWY ZGODY NA WIDZENIE TYMCZASOWO ARESZTOWANEGO Z OSOBA NAJBLIŻSZĄ

Nowelizacja:
- precyzuje **zakres prawa do widzenia** wskazując, że tymczasowo aresztowany ma prawo do co najmniej jednego widzenia w miesiącu z osobą należącą do kręgu osób najbliższych (art. 217 § 1a k.p.k.),
- określa **zamknięty katalog przesłanek odmowy zgody** na widzenie
  -może to nastąpić wyłącznie wtedy, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że widzenie zostanie wykorzystane:
  1) w celu bezprawnego utrudnienia postępowania karnego,
  2) do popełnienia przestępstwa, w szczególności podżegania do przestępstwa,
- wprowadza **środek odwoławczy od zarządzenia o odmowie wyrażenia zgody** na widzenie tymczasowo aresztowanego z osoba najbliższą.
  -tymczasowo aresztowanemu oraz ubiegającej się o widzenie osobie dla niego najbliższej przysługiwać będzie zażalenie do sądu, do którego dyspozycji pozostaje tymczasowo aresztowany. Zażalenie na zarządzenie prokuratora rozpoznawać będzie prokurator nadrzędny (art. 217 § 1c k.p.k.).

POZOSTAŁE ZMIANY W KODEKSIE KARNYM WYKONAWCZYM

Pozostałe zmiany dotyczą głównie **wykonywania kary ograniczenia wolności oraz wykonywania środka zabezpieczającego** w postaci umieszczenia sprawcy przestępstwa skierowanego przeciwko wolności seksualnej, popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, w zakładzie zamkniętym albo skierowania na leczenie ambulatoryjne i powiązane są z projektowanymi zmianami Kodeksu karnego w zakresie tej kary i tego środka.

ROZPORZĄDZENIA WYKONAWCZE

Minister Sprawiedliwości, w związku z upoważnieniami wynikającymi ze znowelizowanych przepisów, **wydał komplet należących do jego właściwości aktów wykonawczych**.

Wydane zostały następujące rozporządzenia:

1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 maja 2010 r. *w sprawie sposobu zapewnienia oskarżonemu możliwości korzystania z pomocy obrońcy i jego wyboru w postępowaniu przyspieszonym oraz organizacji dyżurów adwokackich* (na podstawie art. 517j § 2 k.p.k.);
2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 2010 r. *w sprawie trybu postępowania przy zawieraniu przez podmioty uprawnione umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków skazanych wykonujących nieodpłatną, kontrolowaną pracę na cele społeczne oraz pracę społecznie użyteczną* (na podstawie art. 56a § 2 k.k.w.);
3) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 czerwca 2010 r. *w sprawie podmiotów, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności oraz prace społecznie użyteczne* (na podstawie art. 58 § 3 k.k.w.).